

Մ ՈՒՐՐԵ Յ ԱԿՈՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍՏ ՄԱՅՐ ԵՒ ԿԵՂԵՅԻ

ՀՈԳԵԳԱՂՈՒՄՏԷՆ ԵՏԲ ԵՐՐՈՐԴ ԿԻՐԱԿԻ

21 ՅՈՒՆԻՍ 2020

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԷՆ (1.2-15)

Լսէ՛, ո՛վ երկիրնք, ա կա՛նջ դիր, ո՛վ երկիր, որովհետեւ Տէրը կը խօսի. «Զաւակներ ծնայ եւ մեծցուցի, բայց անոնք զիս ուրացան: Նոյնիսկ եզր զինք պահողը կը ճանչնայ, էշը գիտէ իր տիրոջ մսուրը, բայց Իսրայէլ իր Տէրը չի ճանչնար, իմ ժողովուրդս չի հասկնար զիս»:

Ո՛վ մեղաւոր ազգ, անօրէնութեամբ լի ժողովուրդ, չար սերունդ, դո՛ւք, անօրէն գաւակներ: Լքեցիք Տէրը, բարկացուցիք Իսրայէլի Սուրբը, օտարացաք եւ կռնակ դարձուցիք: Չի՞ բաւեր ձեր ստացած հարուածը, որ տակաւին կը շարունակէք ձեր մեղքերուն մէջ մնալ: Ահա հիւանդ էք գլխովին եւ տրտում էք սրտովին. վէրքով, ուռեցքով ու թարախալից պալարներով ծածկուած էք, որոնք կը մնան առանց սպեղանիի, ձէթի կամ վիրակապի:

Ձեր երկիրը աւերակ դարձած է, ձեր քաղաքները հրկիզուած, ձեր աչքին առջեւ օտար ազգեր կ'աւարեն, կ'աւերեն ու կը կործանեն ձեր աշխարհը: Սիոնի դուստրը՝ Երուսաղէմը միայն մնացեր է, այն ալ պաշարուած ու լքուած, նման՝ կութքէն վերջ այգիին մէջ լքուած պահապանի հիւղակին,

կամ սեխաստանին մէջ թողուած մրգապահներու ծածկին: Եթէ Երկնային Զօրքերու Տէրը մեզմէ մնացորդներ պահած չըլլար՝ Սողոմի կամ Գոմորի նման կորսուած պիտի ըլլայինք: Լսեցէ՛ք Տիրոջ խօսքը, ո՛վ Սողոմի իշխաններ, Աստուծոյ օրէնքներուն ա կանջ տուէք, ո՛վ Գոմորի ժողովուրդ. այսպէս կ'ըսէ Տէրը.

«Ի՞նչ կ'արժեն ինծի ձեր բազմաթիւ զոհերը. ա՛լ զզուեցայ ձեր խոյերու ողջակէզներէն եւ պարարտ անասուններու ճարպէն: Չեմ ուզեր գառնուկներու, ցուլերու եւ նոխագներու արիւնը: Ո՛վ պահանջեց ձեզմէ այս բաները, իմ ներկայութեանս գալու համար. ո՞վ ուզեց որ այդպէս ոտք կոխէք իմ գաւիթներէս ներս: Զուր տեղ նուէրներ մի՛ բերէք ինծի այլեւս. ձեր ծխած խունկը պիղծ է ինծի համար: Չեմ կրնար տանիլ նորալուսնի նուիրած ձեր տօները, Շաբաթներն ու կրօնական հաւաքոյթները. ձեր տօնախմբութիւնն իսկ անօրէնութիւն է: Կ'ատեմ ձեր նորալուսնի եւ այլ տօները. զզուած եմ ձեզմէ, ա՛լ պիտի չներեմ ձեր մեղքերը: Երբ աղօթքի համար ձեր ձեռքերը բարձրացնէք՝ պիտի չնայիմ ձեզի. նոյնիսկ եթէ ձեր աղօթքները բազմացնէք՝ պիտի չլսեմ ձեզ, որովհետեւ ձեր ձեռքերը արիւնով ծածկուած են»:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՀՌՈՄԱՅԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ԳՐԱԾ
ՆԱՄԱԿԷՆ
(6.12-23)

Այսուհետեւ մեղքը թող չթագաւորէ
ձեր մահկանացու մարմիններուն
մէջ, զանոնք իր ցանկութեանց հնազան-
դեցնելով: Մեղքին անձնատուր մի՛ ըլլաք,
ձեր անդամները անիրաւութեան գործիք

... ձեր
մարմինները
Աստուծոյ
ձեռքին մէջ
արդարութեան
գործիք
դարձուցէք:

դարձնելով, այլ որպէս
մահու ընէ կեանքի
եկած մարդիկ՝ դուք ձեզ
Աստուծո՛յ յանձնեցէք
եւ ձեր մարմինները
Աստուծոյ ձեռքին մէջ
արդարութեան գործիք
դարձուցէք: Մեղքը

ձեր վրայ պէտք չէ իշխէ, քանի դուք
օրէնքին ենթակայ չէք, այլ շնորհքին:

Ուրեմն ի՞նչ. քանի շնորհքին
ենթակայ ենք եւ ո՛չ օրէնքին, մե՞ղք
գործենք: Բնա՛ւ երբեք: Լաւ գիտցէք,
թէ որո՛ւ ծառայութեան որ նուիրուիք
եւ հնազանդիք՝ անոր ծառան եղած
կ'ըլլաք: Մեղքին ծառայելով՝ մահուան
կ'ենթարկուիք, մինչ Աստուծոյ
հնազանդելով՝ կ'արդարանաք:
Գոհուի՛ր՝ Աստուծոյ, որ թէպէտ
ժամանակ մը մեղքին ծառայ դարձած էիք,
բայց որովհետեւ սրտանց հնազանդեցաք
ձեզի աւանդուած վարդապետութեան
օրինակին, մեղքի տիրապետութենէն
ազատեցաք եւ արդարութեան ծառայ
դարձաք: Ծառայի օրինակով կը խօսիմ,
որովհետեւ այդպէս աւելի հասկնալի
է ձեզի: Ինչպէս որ ժամանակ մը ձեր
մարմինները անօրէնութեան տուած՝
պղծութեան եւ անօրէնութեան կը
ծառայէիք, այնպէս ալ հիմա սրբութեան
տուէք ձեր մարմինները եւ արդարութեան
ծառայեցէք: Երբ մեղքին ծառան
էիք, հեռու էիք արդարութենէն: Ի՞նչ
շահեցաք այն ժամանակուան ձեր

գործերէն, որոնցմէ կ'ամչնաք հիմա.
որովհետեւ անոնց հետեւանքը մահ է:
Բայց հիմա մեղքին տիրապետութենէն
ազատ էք եւ Աստուծոյ ծառաներն էք:
Ձեր շահը սրբութեան նուիրուած կեանք
մըն է, որուն արդիւնքը պիտի ըլլայ
յաւիտենական կեանքը: Որովհետեւ
մեղքին վարձատրութիւնը մահ է,
մինչ Աստուած որպէս ձրի պարգեւ՝
յաւիտենական կեանք կու տայ մեր
Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ
ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ
ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ
(12.1-8)

Շաբաթ օր մը Յիսուս արտերուն
մէջէն կ'անցնէր:

Աշակերտները անօթեցած ըլլալով
սկսան հասկ փրցնել եւ ուտել: Երբ
փարիսեցիները ասիկա տեսան, ըսին
Յիսուսի. «Տե՛ս, աշակերտներդ ի՛նչ
կ'ընեն. բան մը որ արգիւտուած է Շաբաթ
օրով ընել»: Յիսուս պատասխանեց. «Չէ՞ք
կարդացած թէ ի՛նչ ըրաւ Դաւիթ, երբ ինք
եւ իր հետ եղողները անօթեցան: Աստուծոյ
տունը չմտա՞ւ եւ Առաջաւորութեան
հացը չկերա՞ւ, որ օրէնքին համաձայն
միայն քահանաներուն արտօնուած էր
եւ ո՛չ թէ իրեն կամ իր հետ եղողներուն:
Կամ չէ՞ք կարդացած Մովսէսի Օրէնքին
մէջ, թէ Շաբաթ օրեր քահանաները
տաճարին մէջ կը սրբապղծեն Շաբաթը
սակայն ատիկա մեղք

Ողորմութիւն
կ'նուգեմ եւ ոչ
թէ գոհ:

չի համարուիր իրենց: Ահա կ'ըսեմ ձեզի, որ
տաճարէն աւելի մեծ
մէկը կայ հոս: Եթէ
իրապէս հասկնայիք թէ ի՛նչ կը նշանակէ
մարգարէին խօսքը. “Ողորմութիւն
կ'նուգեմ եւ ոչ թէ գոհ”, այն ատեն չէիք
դատապարտեր անմեղները, որովհետեւ
մարդու Որդին Տէրն է Շաբաթին»: